

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

Αριθμός Απόφασης 268/2011

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Μαρία Βαρεδάκη Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7.6.2011, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

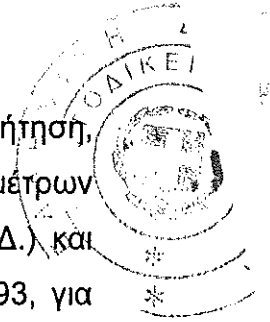
ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. Του Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία: «ΑΠΟΛΛΩΝ Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα στην οδό Σαπφούς αρ. 10, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 2. Του Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία: «ΕΡΑΤΩ Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Τραγουδιστών – Ερμηνευτών ΣΥΝ. Π.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα στην οδό Πατησίων αρ. 130, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 3. Της Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία: «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των Δικαιωμάτων των Παραγωγών Υλικών Φορέων Ήχου ή Ήχου και Εικόνας» με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής στην οδό Αριστοτέλους αρ. 65, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Μάρθας Κοτσώνα.

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία
που εδρεύει στα και
και εκπροσωπείται νόμιμα στην εκμετάλλευση της οποίας
ανήκει το κέντρο διασκέδασης με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται
στην ίδια ως άνω διεύθυνση, που δεν παραστάθηκε.

Οι αιτούντες ζήτησαν να γίνει δεκτή η από 29-11-2010 αίτησή τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης 684/2010, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο 1-2-2011 και αναβλήθηκε στη

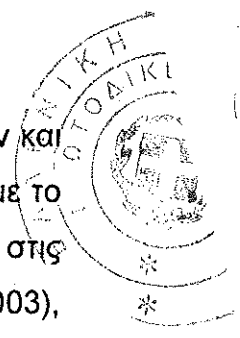
Η αίτηση αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς συζήτηση, στο Δικαστήριο αυτό κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, 683 παρ. 1 και 3, 686 επ. Κ.Πολ.Δ.) και περιέχονται όλα τα απαιτούμενα στοιχεία, κατ' άρθρο 49 Ν. 2121/1993, για την άσκηση αυτής, αφού αναφέρεται στο δικόγραφο ότι οι αιτούντες εκπροσωπούν ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί τους δικαιούχους και διαχειρίζονται τα έργα τους και γίνεται δειγματοληπτική αναφορά τόσο των δικαιούχων όσο και των έργων τους. Επίσης, γίνεται επίκληση του μαχητού τεκμηρίου, που επιδέχεται ανταπόδειξη, του άρθρου 55 σε συνδυασμό με το άρθρο 58 Ν. 2121/1993, σύμφωνα με το οποίο τεκμαίρεται ότι οι αιτούντες νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα τους, τα πνευματικά δικαιώματα των οποίων είτε μεταβιβάστηκαν σ' αυτούς από τους πνευματικούς δημιουργούς είτε η εξουσία τους στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα, χωρίς να απαιτείται για την παροχή δικαστικής προστασίας να διασαφηνίζονται ειδικώς οι σχέσεις τους με τους δικαιούχους ούτε να γίνεται εξειδίκευση όλων των αντίστοιχων συμβάσεων, αλλά αρκεί η αναφορά στην αίτηση ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα που τους έχει χορηγηθεί. Περαιτέρω η αίτηση είναι νόμιμη και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1,2 παρ. 1,3 32, 46, 47, 49, 54-58 Ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά το Ν. 3057/2002, 682 παρ. 1, 728 παρ. 1ζ, 729 παρ. 2, 731, 732, 947 παρ. 1 ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν ερήμην της καθής η οποία δεν εμφανίσθηκε κατά την σημερινή μετ' αναβολή δικάσιμο (βλ. 730/10-1-2010 έκθεση επίδοσης της αίτησης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο και 1404/11-5-2011 έκθεση επίδοσης των πρακτικών αναβολής από την δικάσιμο της 5-4-2011 της αυτής δικαστικής επιμελήτριας). Το Δικαστήριο ωστόσο θα προχωρήσει στην συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες.

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο και από τα έγγραφα που προσκομίζονται, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, που έχουν

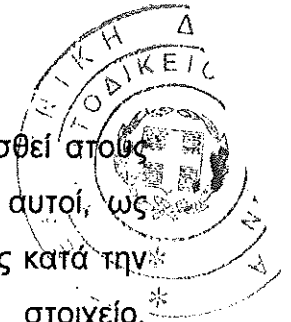
συσταθεί κατά το άρθρο 54 του ν 2121/93 και δη ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Μεταξύ των εκ του άνω νόμου προβλεπόμενων αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους, είναι η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του νόμου αυτού. Οι αιτούντες περαιτέρω, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας (ενδεικτικά με τον γερμανικό GVL, τον γαλλικό SPEDIDAM, με τον εκπροσωπούντα Βρετανούς και Αμερικανούς καλλιτέχνες RIGHTS AGENCY LTD κλπ), κατά τις οποίες νομιμοποιούνται στην διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι (μουσικοί-τραγουδιστές-και παραγωγοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Πέραν αυτών, με τον Ν. 2054/ 1992-όπως έχει προπαρατεθεί-κυρώθηκε και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου η διεθνής σύμβαση της Ρώμης της 26.10.1961 «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων», η οποία α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους με την παραχώρηση της «εθνικής μεταχείρισης», β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευση, παρουσιάσθηκε δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος. Είναι δε γνωστό ότι όλα τα μουσικά έργα (ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την ανωτέρω σύμβαση της Ρώμης, ιδίως τα αμερικανικά), όπως και τα επίδικα αλλοδαπά, εντός τριάντα ημερών-σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας σε σχέση με τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων μέσων επικοινωνίας (π.χ. διαδίκτυο κλπ.) από την πρώτη δημοσίευση τους έχουν δημοσιευθεί και παρουσιασθεί στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας. Οι αιτούντες, στα πλαίσια των άνω

αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων τους, μέσα στο έτος 2003, συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ3 του ν 2121/93) στο κοινό με την δημοσίευση του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΑΥΓΗ» (6-5-2003), «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»(2-5-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κλπ...η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε ποσοστό 10% των ακαθαρίστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια λειτουργίας του. Έτσι για καταστήματα με επιφάνεια από 201 έως 300 τ.μ. και διάρκεια λειτουργίας 8-12 μήνες η ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε σε 5000 ευρώ. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η καθής εταιρεία η οποία κατά τα έτη 2009-2010 επί όλο το χρόνο (χειμώνα -καλοκαίρι), διατηρούσε κατάστημα στο οποίο καθημερινά χρησιμοποιούσε, ελληνική και ξένη μουσική, η οποία ήταν απαραίτητη για τη λειτουργία του. Ειδικότερα η καθής κατά τον παραπάνω χρόνο, διατηρούσε επιχείρηση κέντρο διασκέδασης με το διακριτικό τίτλο «ARCANA» που βρίσκεται στα Χανιά στην οδό Τσουδερών και Μαρκόπουλου, επιφάνειας 220 τ.μ. λειτουργούσε όλο το χρόνο από τις 11.00 το βράδυ έως τα ξημερώματα όπως προκύπτει τόσο από την κατάθεση του μάρτυρα των αιτούντων όσο και από τις προσκομιζόμενες διαφημίσεις της μέσω διαδικτύου. Η μουσική που μεταδιδόταν στο κατάστημα αυτό με την απασχόληση dj ήταν απαραίτητη για τη λειτουργία του, δεδομένου ότι σε καταστήματα τέτοιου είδους οι πελάτες προσέρχονται για να πάρουν ένα ποτό και να ακούσουν μουσική. Η καθής στην επιχείρηση της αυτή, κατά την περίοδο των ετών 2009 και 2010, διασκέδαζε και ψυχαγωγούσε την πελατεία της με τη χρήση μουσικού ρεπερτορίου, προσελκυστικού παράγοντα της πελατείας της και απαραίτητου για την άσκηση του είδους αυτού της επιχείρησης της. Παρόλο όμως που οχλήθηκε από τους αιτούντες προφορικά δια του συνεργάτη τους Βασιλείου Κακριδώνη αλλά και με την από 12-7-2010

εξώδικη δήλωση πρόσκληση διαμαρτυρία που της κοινοποιήθηκε την 18-11-2010 (βλ. την 405/18-11-2010 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου , αδιαφόρησε μέχρι και την άσκηση της ένδικης αίτησης, σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ως κριτήρια, α) τη συμβολή των δικαιούχων (μουσικών, τραγουδιστών) στην προσέλκυση πελατείας στην επιχείρηση της καθής από τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων τους και τη συνακόλουθη άνοδο των εσόδων της, β) τη δαπάνη που θα αναλάμβανε η καθής αν αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες των ως άνω δικαιούχων, χρησιμοποιούσε ορχήστρα μουσικών και τραγουδιστές με ζωντανό πρόγραμμα, γ) τον χρόνο χρήσεως των υλικών φορέων ήχου που φέρουν εγγεγραμμένα τα μουσικά έργα των δικαιούχων δ) την επιφάνεια του καταστήματος της η οποία είναι 220 τ.μ. και ε) το γεγονός ότι το κατάστημα κείται στην πόλη των Χανίων, το Δικαστήριο κρίνει ότι το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής πρέπει να καθορισθεί στο ελάχιστο προβλεπόμενο κατ'έτος, δηλαδή στο ποσό των 5000 ευρώ για κάθε έτος, δεδομένου ότι δεν είναι γνωστό το ύψος των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης της καθής. Επίσης στο παραπάνω ποσό της εύλογης αμοιβής των 5000 ευρώ, πρέπει να συνυπολογιστεί και ο φόρος προστιθέμενης αξίας, καθόσον ο εν λόγω φόρος καθίσταται απαιτητός, σε περίπτωση που η πληρωμή αμοιβής πραγματοποιείται κατόπιν επιταγής δημόσιας αρχής (όπως δικαστικής αποφάσεως), κατά τον χρόνο εισπράξεως της αμοιβής αυτής και επομένως κατά τον χρόνο εισπράξεως που γεννάται η φορολογική υποχρέωση, ο υποκείμενος στο φόρο αυτό θα εκδώσει τιμολόγιο ή απόδειξη ή άλλο στοιχείο που προβλέπουν οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, στο οποίο θα αναγράφει την φορολογική αξία και το ποσό του φόρου χωριστά, το δε τιμολόγιο ή άλλο έγγραφο που εξομοιώνεται με τιμολόγιο, για το ποσό αυτό του φόρου θα εκδοθεί κατά την εισπράξη του επιδικαζόμενου ποσού (βλ ΑΠ 80/1999 Νομός, ΕφαΘ 8884/2003 ΕΛΔνη 2004,1104). Η απαίτηση δηλαδή για ΦΠΑ ζητείται κατ'άρθρο 69παρ1 περ ε ΚΠολΔ από της επελεύσεως του χρονικού σημείου καταβολής του ποσού της κύριας οφειλής (ΕφαΘ 8884/2003 ο.π.) και συνεπώς στην προκειμένη περίπτωση

κατά την οποία η πληρωμή της εύλογης αμοιβής που θα επιδικασθεί στους αιτούντες θα πραγματοποιηθεί με βάση την δικαστική απόφαση, αυτοί, ως υποκείμενοι στο φόρο αυτό κατά την είσπραξη της ένδικης αμοιβής κατά την οποία θα εκδώσουν τιμολόγιο ή άλλο σχετικό φορολογικό στοιχείο, παραδεκτά επιδιώκουν με την αίτηση τους και τον εν λόγω φόρο. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος ως κατ'ουσίαν βάσιμη, να καθορισθεί το ύψος της εύλογης αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθής στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στο κατάστημα της κατά τα έτη 2009 και 2010 στο ποσό των 5000 ευρώ για κάθε έτος πλέον ΦΠΑ 23%, δηλαδή 6150 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά 12300 ευρώ για τα δυο έτη. Επίσης πρέπει να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες, ποσοστό 50% της παραπάνω αμοιβής για τους παραγωγούς, 25% για τους μουσικούς και 25% για τους τραγουδιστές και να υποχρεωθεί η καθής να καταβάλει στους αιτούντες το παραπάνω ποσό. Περαιτέρω πρέπει να υποχρεωθεί η καθής να προσκομίσει στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τις παραπάνω περιόδους ώστε να είναι αυτοί σε θέση να εκπληρώσουν την υποχρέωση τους για ανάλογη με την χρήση διανομή των αμοιβών που εισπράττουν, στους δικαιούχους που αντιπροσωπεύουν. Επίσης πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών των αιτούντων, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης, καθώς πολλοί αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών. Τέλος, η καθής πρέπει να καταδικασθεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας (αρθ 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της καθής.

Δέχεται κατά ένα μέρος την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η καθής μεταδίδοντας σε

δημόσια εκτέλεση στρ κατάστημα της για τα έτη 2009 και 2010 στο συνολικό ποσό των 12300 ευρώ ,συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ.

Καθορίζει προσωρινά ως εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους αιτούντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ της τρίτης αιτούσας , φορέα των παραγωγών, κατά το υπόλοιπο δε 50% ποσοστό 25% υπέρ του πρώτου αιτούντα, φορέα των μουσικών και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του δεύτερου αιτούντος, φορέα των τραγουδιστών.

Υποχρεώνει την καθής να καταβάλει στους αιτούντες το ήμισυ της παραπάνω αμοιβής.

Υποχρεώνει την καθής να χορηγήσει στους αιτούντες καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2009 και 2010.

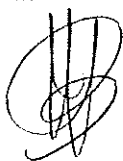
Απειλεί εναντίον της καθής χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ σε περίπτωση παράβασης της παραπάνω διάταξης

Τάσσει στους αιτούντες προθεσμία τριών (3) μηνών από την δημοσίευση της παρούσας για την άσκηση τακτικής αγωγής

Καταδικάζει την καθής σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων το ύψος του οποίου ορίζει σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στα , στις 29-8-2011 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, χωρίς να παρευρίσκονται οι αιτούντες και η πληρεξούσιος δικηγόρος τους, με παρούσα τη μόνο για τη δημοσίευση.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

